

ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อ
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
The Effects of Picture Word Inductive Model (PWIM)-Based Instruction
on Thai Reading and Writing Abilities of Grade 1 Students

ปริมประภา ภูสมปอง^{1*} มนตรี วงษ์สะพาน²

Primprapha Phusompong^{1*} Montree wongsaphan²

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

* ผู้ประสานงาน : 66010588004@msu.ac.th

¹M.Ed. Program Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

²Assoc. Prof. Ph.D. Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education,
Mahasarakham University

* Corresponding Author : 66010588004@msu.ac.th

(Received:2025-08-17, Revised:2026-02-21, Accepted: 2026-03-14)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขื่อง อำเภอยางตลาด จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการอ่าน จำนวน 15 ข้อ 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะ เป็นข้อสอบอัตนัยเขียนตอบ จำนวน 15 ข้อสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์สถิติวิเคราะห์แบบ One sample t – test

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน มีขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน คือ 1.1) เตรียมเข้าสู่บทเรียน 1.2) โยงภาพกับคำและออกเสียงสะกด 1.3) นักเรียนอ่านและสะกดคำ 1.4) การจัดกลุ่มคำ 1.5) เพิ่มคำ 1.6) แต่งประโยค 1.7) อ่านและทบทวนประโยค โดยประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.29 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 130.06 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.59 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.47 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.59 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.12 ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 81.29/81.47 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.35 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมี นัยสำคัญ ที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.24 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM),
ความสามารถการอ่านภาษาไทย, ความสามารถการเขียนภาษาไทย

Abstract

The objectives of this study were: 1) to develop instructional management using the Picture Word Inductive Model (PWIM) on Thai final consonant spelling for Grade 1 students to meet the 75/75 efficiency criterion; 2) to compare the Thai reading ability of Grade 1 students taught through PWIM against the 75% criterion; and 3) to compare their Thai writing ability against the 75% criterion. The sample consisted of 17 Grade 1 students from Ban Khueang School, Chiang Khwan District, Roi Et Province, under the Roi Et Primary Educational Service Area Office 1, in the second semester of the 2024 academic year, obtained through cluster random sampling. The research instruments included eight PWIM-based lesson plans on Thai final consonant spelling. Data collection tools were: 1) a 15-item performance-based assessment of Thai reading ability, and 2) a 15-item subjective test of Thai writing ability. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and a one-sample t-test.

The findings were as follows: 1)The developed PWIM-based instructional management consisted of seven steps: (1.1) lesson introduction, (1.2) linking pictures with words and spelling aloud, (1.3) student reading and spelling, (1.4) word grouping, (1.5) word expansion, (1.6) sentence construction, and (1.7) reading and reviewing sentences. The instructional efficiency was 81.29/81.47 (E_1/E_2), with a process efficiency (E_1) of 81.29 ($\bar{x} = 130.06$, S.D. = 23.59) and a product efficiency (E_2) of 81.47 ($\bar{x} = 32.59$, S.D. = 5.12). Thus, the overall efficiency of 81.29/81.47 exceeded the established 75/75 criterion. 2)The Thai reading ability of students taught through PWIM yielded a mean score of 16.35 (S.D. = 2.47), which was significantly higher than the 75% criterion at the .05 level. 3)The Thai writing ability of students taught through PWIM yielded a mean score of 16.24 (S.D. = 2.73), which was also significantly higher than the 75% criterion at the .05 level.

Keywords: Picture Word Inductive Model (PWIM), Thai reading ability,
Thai writing ability

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น ความต้องการ ความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความรู้และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ (กรมวิชาการ, 2545) การสอนภาษาไทยให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งการรับเข้ามา คือการอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไปคือการพูดและการเขียนในด้านการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ยุ่ยากซับซ้อนและเป็นทักษะการถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง ซึ่งทั้งในการอ่านและการเขียนนั้นย่อมจะต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษา มีนักวิจัยทางภาษาของสหรัฐอเมริกา ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการอ่าน ว่ามีค่อนข้างสูงมากในระดับประถมศึกษาที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้ เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่ง และเด็กที่อ่านไม่เก่งก็มักจะเป็นเด็กที่สะกดไม่เก่งด้วยเสมอ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กที่สะกดไม่เก่งจะต้องอ่านไม่เก่งเสียทั้งหมด การเรียนอ่านกับการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมาก จากการศึกษาของนักวิจัยยังพบอีกว่าเด็ก ๆ จะสะกดคำต่าง ๆ ที่สามารถอ่านได้ถูกต้องแม่นยำกว่าที่เขาอ่านไม่ออก (วรรณิ โสมประยูร, 2542) การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน คือ สามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว และอ่านได้ถูกต้อง ย่อมมีโอกาสในชีวิตหลายๆ ด้านมากกว่า เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น ตลอดจนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542) นอกจากทักษะการอ่านที่มีความสำคัญแล้ว การเขียนก็เป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ เป็นทักษะที่สูงที่สุดในกระบวนการทางภาษา เป็นการแสดงออกถึงแนวความคิดของผู้เขียน โดยผู้เขียนจะต้องนำคำในภาษาขามาร้อยเรียงกันอย่างเป็นระบบถูกต้องตามหลักภาษาไทยตลอดจนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง หากสะกดผิดความหมายของคำก็ผิดไปด้วย การเขียนให้มีความถูกต้องนั้นจะต้องใช้การฝึกฝนในการสะกดคำ เนื่องจากการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นที่จะเขียนให้เป็นประโยคหรือเรื่องราวต้องเริ่มจากการฝึกสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าการเขียนมีบทบาทในการ

ดำเนินชีวิตของคนเรามากขึ้น การเขียนที่จะประสบผลนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบด้านต่างๆ เช่น การสะกดคำให้ถูกต้อง การเว้นวรรคตอนถูกต้องและจะต้องใช้เวลาพอสมควรที่จะทำให้เกิดทักษะ (ผดุง อารยะวิญญู, 2544)

สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านเขื่อง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน จะเห็นได้จากผลการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test : RT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ผ่านมา มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 74.90 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยทั้งประเทศเป็น 79.00 ดังนั้นนักเรียนโรงเรียนบ้านเขื่องจึงมีคะแนนต่ำกว่าระดับประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) เมื่อพิจารณาจากการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test : RT) แล้ว พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านคือ ประสมคำไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์ สับสน อ่านตะกุกตะกัก สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ สับสนเสียงสระ และขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนช้า สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง ซึ่งปัญหานี้เป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

จากปัญหาการไม่สามารถอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้ของผู้เรียน เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อ การอ่าน และเขียน เป็นเรื่องควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะสภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยของครูผู้สอนที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ครูผู้สอนควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น เพื่อดึงดูดและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ อีกทั้งมีสื่อการสอนที่มีคุณภาพ เพื่อที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำให้ไปควบคู่กันอย่างมีประสิทธิภาพ (ชนิศร เพ็ชรฉนวน และเด่นดาว ชลวิทย์, 2567) จากข้อมูลดังกล่าว การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนการอ่านโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ โดยใช้ภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนและสิ่งรอบตัวของนักเรียน เป็นเรื่องราวที่นักเรียนคุ้นเคย เริ่มต้นจากการดูภาพ ระบุคำศัพท์ในภาพ สร้างคำอ่านจากคำศัพท์ นำไปสู่โครงสร้างหลักทางภาษาอื่น ๆ (Joyce, Weil & Calhoun, 2000) มาจัดการเรียนรู้จะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำดีขึ้น ช่วยพัฒนาความคิดแบบอุปนัย พัฒนาทักษะทางภาษา ให้สามารถสร้างคำ อ่านออกเสียง และสะกดคำได้ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา และคอยกระตุ้นให้นักเรียนคิดได้ ทำได้

เรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านรูปภาพ (อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) ดังนั้น การนำจุดเด่นของการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ที่ใช้ภาพเป็นสื่อกลาง ในการเรียนรู้ มาใช้ ในการจัดการเรียนการสอนจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และรูปแบบการสอนนี้ยังช่วยเพิ่มความคงทนในการจดจำอีกด้วย (พิริยา หาญบำรุงธรรม และ ใจ ทิพย์ ณ สงขลา, 2565)

ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเชียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เพื่อ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการ เรียนภาษาไทย นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน มีความสุขในการเรียน และเป็นแนวทางในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัย รักการอ่านและแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ ร้อยละ 75
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ ร้อยละ 75

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการ เขียนจากภาพ (PWIM) มีคะแนนการอ่านภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีคะแนนการเขียนภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลเฉพาะหลังการทดลอง (The Single Group, Posttest - only - Design หรือ One - Shot Case Study) และได้กำหนดเนื้อหาบทเรียนประกอบการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) รายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

2. ประชากรและตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเครือข่ายพระธาตุเชิงชุมเชิงขวัญทั้งหมด 67 คน จากจำนวน 7 โรงเรียน และมีจำนวน 7 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเชียง ตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง โดยตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.74 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเมืองเชียงขวัญ (โรงเรียนในเครือข่ายเดียวกันกับโรงเรียนบ้านเชียง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 11 คน พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนานและเอื้อต่อการเรียนรู้ แต่ในขั้นตอน

การนำเสนอรูปภาพมีบางภาพที่นักเรียนไม่คุ้นเคย ส่งผลให้ไม่เชื่อมโยงต่อการอ่านและการเขียน ครูจึงปรับปรุงภาพให้เหมาะสม รูปภาพที่นักเรียนคุ้นเคย และพบเจอในชีวิตประจำวัน

3.2 แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการอ่าน จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 อ่านคำ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และตอนที่ 2 อ่านประโยค จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงคำ คือ อ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน และเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านประโยค คือ อ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่องและถูกต้องทุกคำ ได้ 2 คะแนน อ่านออกเสียงคำในประโยคได้ถูกต้องเพียง 2-3 คำ ได้ 1 คะแนน อ่านไม่ออก หรือไม่อ่าน ได้ 0 คะแนน โดยตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความยากอยู่ในช่วง 0.52 – 0.77 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.24 – 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบตอนที่ 1 อ่านสะกดคำ (KR-20) เท่ากับ 0.85 และมีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบตอนที่ 2 อ่านประโยค โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Cronbach Alphas method) เท่ากับ 0.89

3.3 แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เขียนตามคำบอก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และตอนที่ 2 แต่งประโยคจากภาพ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนตามคำบอก คือ เขียนถูกต้องได้ 1 คะแนน เขียนผิดได้ 0 คะแนน และเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนประโยคจากภาพ คือ เขียนได้สอดคล้องกับภาพ เป็นประโยคหรือข้อความที่ถูกต้องและสมบูรณ์ ได้ 2 คะแนน เขียนได้สอดคล้องกับภาพ แต่มีรายละเอียดบางส่วนไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ได้ 1 คะแนน เขียนข้อความไม่สอดคล้องกับภาพ หรือไม่เขียนตอบ ได้ 0 คะแนน โดยตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความยากอยู่ในช่วง 0.52 – 0.72 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.24 – 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบตอนที่ 1 เขียนตามคำบอก (KR-20) เท่ากับ 0.83 และมีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบตอนที่ 2 แต่งประโยคจากภาพ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Cronbach Alphas method) เท่ากับ 0.88

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 เตรียมความพร้อมของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยก่อนดำเนินการทดลองเตรียมการสอน โดยแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบ

4.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองใช้ การประเมิน และการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นตัวอย่างในการวิจัย

4.3 ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง และประเมินปฏิบัติกิจกรรมการปฏิบัติงานในระหว่างเรียน

4.4 ทดสอบหลังเรียน (Post - test) หลังทำการสอนครบ 16 ชั่วโมง โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติกรอ่าน จำนวน 15 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 15 ข้อ

4.5 นำคะแนนหลังเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติกรอ่าน จำนวน 15 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 15 ข้อ ไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยคำนวณค่า E_1 และ E_2

5.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติวิเคราะห์แบบ One sample t – test

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน มีขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน คือ 1.1) เตรียมเข้าสู่บทเรียน 1.2)โยงภาพกับคำและออกเสียงสะกด 1.3)นักเรียนอ่านและสะกดคำ 1.4)การจัดกลุ่มคำ 1.5)เพิ่มคำ 1.6)แต่งประโยค 1.7)อ่านและทบทวนประโยค

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยคำนวณหาค่า E_1 จากการทำใบงาน ทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน จำนวน 8 แผน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	2720	2211	130.06	23.59	81.29
การทำใบงาน	2040	1797	105.71	12.96	88.09
การทดสอบย่อย	680	414	24.35	10.99	60.88
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	680	554	32.59	5.12	81.47
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 81.29/81.47					

จากตารางที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.29 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 130.06 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.59 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.47 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.59 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.12 ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 81.29/81.47 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One sample t – test ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คะแนนความสามารถด้าน การอ่านภาษาไทย	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	p-value (2-tailed)
คะแนนการอ่านภาษาไทย	20	16.35	2.47	16	2.255*	.038*
เกณฑ์ร้อยละ 75	20	15				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.35 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One sample t – test ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คะแนนความสามารถด้าน การเขียนภาษาไทย	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	p-value (2-tailed)
คะแนนการเขียนภาษาไทย	20	16.24	2.73	16	1.867*	.080*
เกณฑ์ร้อยละ 75	20	15				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.24 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน มีขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน คือ 1.1) เตรียมเข้าสู่บทเรียน 1.2) โยงภาพกับคำและออกเสียงสะกด 1.3) นักเรียนอ่านและสะกดคำ 1.4) การจัดกลุ่มคำ 1.5) เพิ่มคำ 1.6) แต่งประโยค 1.7) อ่านและทบทวนประโยค โดยประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.29 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 130.06 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.59 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.47 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.59 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.12 ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 81.29/81.47 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ หมายความว่า คะแนนจากการทำใบงาน การทดสอบย่อยท้ายแผน 8 แผน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.29 คะแนนการทำแบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาไทย หลังสอนจบครบทุกแผนแล้ว มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.47 จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ที่ปรากฏผลเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนของการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสมคือ ได้มีการศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Calhoun (1999) เชื่อว่า ครูสามารถสอนให้เด็กมีจิตสำนึกและเกิดความใส่ใจได้หากใช้กระบวนการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการรับสาร และส่งสารที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยการใช้ทักษะการอ่าน (อ่านสะกดคำ อ่านออกเสียง อ่านจับใจความ ฯลฯ) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค หลักไวยากรณ์ ฝึกการเขียนย่อหน้า โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน PWIM สอดคล้องกับ วัชรรา เล่าเรียนดี (2556) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM หรือ Picture Word Inductive Model มีลักษณะสำคัญ คือ ใช้รูปภาพที่ สอดคล้องกับสาระวัตถุประสงค์และวัยของผู้เรียน เป็นสื่อที่นำไปสู่การเรียนรู้คำศัพท์ วลี ประโยค ย่อความ จนถึงการอ่าน และการอ่านและเขียนที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น มีการฝึกซ้ำๆ เป็นปริมาณมาก ๆ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดและหลักการด้วยตนเองด้วยวิธีคิดแบบอุปนัย และที่สำคัญ

การเรียนรู้เริ่มจากตัวผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณริณัฐพัชร คงแสงจันทร์ และเด่นดาว ชลวิทย์ (2565) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.35 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.47 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ที่ปรากฏผลเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นสื่อในการสอน นำไปสู่การรู้จักคำศัพท์ วลี และประโยค โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการอ่านสะกดคำหลายครั้ง จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ Calhoun (2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เร็วที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร จันทะกล (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน เรื่อง มาตราสะกด แม่ กก กต กบ และมาตรา ตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 71 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา ศรีธรรม และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2562) ได้วิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพร่วมกับแผนผังความคิด มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.24 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.73 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ที่ปรากฏผลเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาการเขียนของนักเรียน ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและกระตุ้นการคิดของ

นักเรียน สามารถพัฒนาด้านการเขียนของนักเรียนทั้งองค์ประกอบด้านการเขียนคำศัพท์ การเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค สอดคล้องกับ Calhoun (2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะที่สำคัญในการพัฒนาด้านภาษาและความรู้เนื่องจากการสร้างคลังคำศัพท์ของเด็ก จากคำพูดและความเข้าใจและรูปแบบประโยคและอำนวยความสะดวก ในการเปลี่ยนแปลงการเขียนและการอ่าน เด็กส่วนใหญ่ต้องการทำความเข้าใจกับภาษาที่อยู่รอบตัวของพวกเขาและเด็กส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะปลดปล่อยความลึกซึ้งของภาษาในการอ่านและการเขียน ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะเด่นในการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสะกดอ่านและสะกดเขียนอย่างถูกต้อง โดยอาศัยการเรียนรู้จากการค้นหาคำศัพท์จากการมองรูปภาพและการคิดต่อยอดจากรูปภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร จันทะกุล (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียน เรื่อง มาตราสะกด แม่ กก กต กบ และมาตรา ตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 70.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิศร เพ็ชรฉนวน และเด่นดาว ชลวิทย์ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรชี้แจงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติ กฎ และกติกาในการเรียน จัดการเวลาในการทำกิจกรรมให้มีความเหมาะสม ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด และกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมทุกคน เพื่อสร้างความมั่นใจและกล้าแสดงออกให้กับนักเรียน

1.2 รูปภาพที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนควรหารูปภาพที่ส่งเสริมจินตนาการมีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหา

1.3 ในการเลือกใช้คำศัพท์ ควรคำนึงถึงความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนควรเลือกจากคำศัพท์พื้นฐานของแต่ละระดับชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) กับวิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น การใช้เกมภาษา การเรียนรู้แบบโครงการ (Project-based Learning) เพื่อให้เห็นข้อเด่น-ข้อจำกัดที่ชัดเจน

2.2 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังระดับชั้นอื่น เช่น ประถมศึกษาปีที่ 2-3 เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาในช่วงวัยที่ต่างกัน

2.3 ควรนำการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ไปใช้ขยายผลกับตัวแปรอื่น เช่น การอ่านจับใจความ การเขียนบรรยาย การพูดเล่าเรื่อง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
- กนกพร จันทะกล. (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาการ.
- ชนิศร เพ็ชรฉนวน และเด่นดาว ชลวิทย์. (2567). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ณรินทร์พัชร คงแสงจันทร์ และเด่นดาว ชลวิทย์. (2565). *การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการ สอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). *เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว

- พิริยา หาญบำรุงธรรม และ ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2565). การพัฒนาหนังสือการ์ตูนเออาร์ด้วยเทคนิค PWIM เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*, 5(14), 22-35.
- วรรณ โสมประยูร. (2542). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วีชรา เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอน และการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎีกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 12)*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม.
- สุพัตรา ศรีธรรมมา และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2562). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). *รายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566*. [ออนไลน์]. จาก <https://www.nt.obec.go.th>
- อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพรและวิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ พิคเจอร์เวิร์ด. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 13(1), 17-22.
- Calhoun, E.F. (1999). *Teaching beginning reading and writing with the picture word inductive model*. Virginia : ASCD.
- Calhoun, S., (2017). Exclusives, equatives and prosodic phrases in Samoan. *Glossa: a journal of general linguistics* 2(1): 11. doi: <https://doi.org/10.5334/gjgl.196>
- Joyce, Bruce; Weil, Marsha & Calhoun, Emily. (2000). *Model of teaching (7thed)*. Boston: Pearson.